

Újra van színházunk

Szabó Ódzsa-vándorbérletet hirdetett a nagyváradai társulat

A felújított székelyhídi művelődési ház a rendezvények mellett közsínházi előadásoknak is helyszínt fog biztosítani

Névadó ünnepséggel avatták fel a teljesen felújított és kibővített művelődési házat Székelyhídon augusztus 28-án. Az intézmény homlokzatára Szabó József színházi rendező, dramaturg, szakíró, városunk jeles születésnapjének neve került a januári szűk körű átadást követő hosszas előkészítés után.

A megújult, 346 férőhelyes színház tökéletes helyszínként szolgál majd Székelyhíd hagyományosnak mondható rendezvényeinek, mint például a kórustalálkozók, a néptánc- és moderntáncbemutatóknak, konferenciáknak. Elsődleges cél az, hogy az érmelléki közösséget visszazoktassák a minőségi színházi előadásokhoz.

A névadó ünnepségen Béres Csaba polgármester, Szabó Ödön és Biró Rozália Bihar megyei RMDSZ-es parlamenti képviselők köszöntötték az egybegyűlteket. „Székelyhidnak ezen a területen ekkora személyisége még nem volt. Ha elolvassuk Szabó József életútját, akkor látjuk, egy csomó mindent megújított, mint aho-

Szabó József Ódzsa

1928. június 29-én született Székelyhídon. Rendezői munkáját Nagybanánán kezdte, majd ezt követően a kolozsvári, 1970-től a nagyváradai teátrum főrendezője és művészeti vezetője lett. Magyarországra települése után is visszatérő rendezője volt több erdélyi színháznak is. 2008-tól városunk díszpolgára. 2019-ben hunyt el.

gyan most megújult a színház is.... Remélem, hogy fent az égi magaslatokban ennek ő is nagyon örül, biztos vagyok benne, hogy látja” – mondta a városvezető.

A pályatársak nevében Hajdu Géza nagyváradai színművész idézte fel Szabó József emlékét. „Azért szerettem Ódzsát, mert amikor ő dolgozott, valahogy mindig a munkafolyamatban egy fél méterrel a föld fölött éltünk. Annyira hittünk abban, amit csináltunk, és úgy el tudott varázsolni és vakítani bennünket, hogy gondolkodás nélkül rohantunk utána. Ő elől a zászlóval, néha tépett zászlóval, mi csaholtunk utána hittel, szeretettel és reménységgel” – vallotta a színésztárs.

A család részéről Ódzsa lánya, Szabó Ágnes mesélt a székelyhídi évekről, és arról az útról, mely során édesapja az erdélyi magyar színjátszás elismert alakjává vált. Kifejtette: „Édesapám soha nem rendezett öncélú darabot. Neki mindig fontos volt, hogy a színdarabjain keresztül üzenjen a közönségnek, üzenjen Erdély magyarságának. Szépen, elegánsan és szívbe markolóan.”

„Sajnos az elmúlt évtizedben nem volt lehetőség arra, hogy Székelyhíd városában igazi közsínházi előadásokat láthassanak a nézők – mondta Fekete Katalin, a Szabó Ódzsa Városi Színház kulturális igazgatója. – Az a tervünk, hogy minél több színházi előadást fogunk hozni ebbe az intézménybe, és bérletet is hirdetünk majd a közönségnek, hogy rendszeressé váljon, megszokják, megszeressék és újra visszajárjanak a színházba.”

Százéves a Törekvés

Centenáriumot ünnepelt a székelyhídi labdarúgás

Nem volt egyszerű dolog megszervezni a székelyhídi labdarúgás centenáriumi ünnepségét, de végül is minden zökkenőmentesen és emlékezetesen sikeredett augusztus 14-én. Nekem valahogy az egész napra rányomta bélyegét Thomas Mann német Nobel-díjas író egyik gondolata, miszerint: „A múltat ünnepelni szép dolog, ha az embernek a jelent és a jövőt illetően rendben van a szénája... Kellemes az ősrökre emlékezni, ha az ember egynek tudja magát velük, és tudja magáról, hogy mindenkor az ő szellemükben cselekedett.” Ha ezt egy picit elemezzük ő, akkor a múlttól nem

nagyon van mit ecsetelni, a száz év önmagáért beszél. Generációk öregbítették városunk hírnevét, képtelenség lenne felsorolni azon labdarúgók nevét, akik az utóbbi évszázadban kergették a bőrt, több-kevesebb sikerrel településünk zöld gyepén. Ami a jelent illeti, azzal is rendben van a szénánk, ha néha a szerencsének is köszönhetően, de még mindig a megyei első osztályban van a Töri, mikor e sorokat olvassák a kedves olvasók, akkor is gőzerővel készülnek labdarúgóink a következő szezonra, a hamarosan újrainduló megyei pontvadászatra.

Sikeres érmelléki gazdanap

Összegyűltek a térség gazdasági életének képviselői

Szőlészet, borászat, gyümölcsstermesztés és pálinkafőzés a Partiumban volt az idei témája az Érmelléki és Bihar megyei augusztus végi gazdanapnak. A termékiállítással és üzletember-találkozóval egybekötött rendezvényt hatodik alkalommal szervezték meg Székelyhídon.

vében Béres Csaba polgármester, dr. Nagy Miklós, valamint Szabó Ödön Bihar megyei RMDSZ-es parlamenti képviselő köszöntötte az egybegyűlteket. Kiemelték a programsorozat fontosságát, hiszen a már hagyományosnak mondható találkozó kiváló lehe-

Sokan tekintették meg a gazdanapon megszervezett termékiállítást

A gazdanapon a térség gazdasági életének szereplői találkozhattak egymással, és megismerkedhettek a mezőgazdaságban használatos legújabb technológiákkal. A több száz gazdát vonzó programsorozat a termékiállítással egybekötött vásár megnyitójával kezdődött a város központjában, melyen a helyi és környékbéli termelők mutatták be és népszerűsítették árucikkeiket.

„Mikor együtt vagyunk, tudunk beszélgetni, tudunk álmodni, tudunk terveket szőni, meg tudjuk beszélni az új kihívásokat, fel tudunk ezekre készülni. Meg tudjuk mutatni azokat az új technológiákat, gépeket, amik megjelennek a piacon, hogy a vidéken élők, a mezőgazdasággal foglalkozók is versenyképesek legyenek” – fejtette ki dr. Nagy Miklós, a Romániai Magyar Gazdák Egyesülete (RMGE) Bihar megyei szervezetének elnöke.

A program a művelődési házban folytatódott, ahol a szervezők ne-

tőséget nyújt a tapasztalatcsere, a termelők és fogyasztók kapcsolatának erősítésére. Béres Csaba elmondta: jól bizonyítja a mezőgazdaság jelentőségét, hogy amikor a világjárvány miatt gyakorlatilag mindenki leállt, az ipari létesítmények többsége bezárt, a gazdák akkor is dolgoztak, kijártak a földekre, végezték a mindennapi teendőiket. Ugyanakkor a szívükön viselik, hogy minél egészségesebb termékeket állítsanak elő a legoptimálisabb körülmények közt, ezért rendkívül fontos számukra, hogy folyamatosan képezhessék magukat, megismerkedhessenek a legmodernebb, legköltséghatékonyabb technológiákkal.

A köszöntőbeszéd után szakmai előadások következtek. Barabási Antal Szabolcs, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Minisztérium RMDSZ-es államtitkára a legújabb pályázati lehetőségeket ismertette.

Virágkarneváli karavánt csodálhattunk meg

Áthaladt Székelyhídon a megyei virágkarnevál karavánjának három virágkocsija augusztus 22-én. Az érdeklődők mecsodálhattak a Szent Koronát ábrázoló kompozíció mellett egy, a csodaszarvas történetét feldolgozó alkotást is – amelyen Nimród és két fia, Hunor és Magor is látható volt –, valamint a Debreceeni Szakképzési Centrum kompozícióját, amelyet a tudást jelképező baglyok díszítenek. A karaván városunk mellett áthaladt Nagykágyán, Csokalyon és Hegykőszentmiklóson is.

Változatos borok a terítéken, nótaszó mellett

Jó hangulatban telt el a változatos nedűk kóstolása Hegyközszentmiklóson

Borkóstolónak adott helyet a hegyközszentmiklósi Hegyköz-Ér Panzió és Étterem július 23-án. A bemutatott borok a bihariószegi Szőnyi László borászatából származtak. Ez a „családi vállalkozás” már generációk óta foglalkozik szőlészettel-borászattal, ám a jelenlévő tulajdonos csak 2014 óta szenteli idejét ennek a nemes foglalkozásnak.

A terembe belépve egy kedves fiatal ember köszöntötte az érkezőket. Az előregisztrációnak köszönhetően mindenkinek saját helye volt, nem volt kavargás. (Pluszpont a szervezőknek.) Az asztalnál várakoztak az előkészített „borkorcsolyák”, valamint ízletesen elhelyezett almaszeletek is. Minden bor előtt egy rövid bemutatás, történet került az „asztalra”, ez is elősegítette a jó hangulat létrejöttét. Ízelítőt kaphattunk

egy bortermelő család mindennapjaiból, nehézségeiből-örömeiből. Természetesen a gazda járta körbe a vendégeket, mindenkinek töltött az izesebbnél-ízezebb nedűkből, de aki akart, az még repetázhatott is. A borkóstolást nagyon finom özpörkölt koronázta meg és magától értetődik, hogy a jelenlévők ajkairól felcsendültek a magyar nóták hangjai is. A résztvevők a következő nedűket kóstolhatták meg: neuburger, ottonel muskotály, tramine, cserszegi fűszeres, chardonnay (2020-as évszám), chardonnay barrique (2019-es évszám), szürkebarát barrique (2019 és 2020), valamint az est egyetlen vörösbora, egy tavalyi medina+.

Az egész estére elmondható: jó házigazda, jó borok, valamint a jó társaság. Szeretettel várjuk a folytatást!

BÉRES IMRE

Borkészítés őszintén, becsülettel és szívből

Szőnyi László borászatában most 1,8 hektár esik aktív megmunkálás alá, itt tizennégy szőlőfajtát termesztnek. Dominálnak a fehér borok előállításában résztvevő ottonel muskotály, sauvignon blanc, chardonnay, szürkebarát. A megtermelt szőlő felhasználásával kilenc-tizenegy nedű alkotja a termékpalettát, de ez nagyban függ az időjárástól, illetve az adott fajták termésmennyiségétől. Vannak évek, mikor egy- vagy többfajta szőlő nem hozza a megszokott/eltárt termésmennyiséget. Ilyenkor ezekből cuvée készül, ami jól szokott sikerülni. Természetesen vannak kedvenc fajták is, mint például a cserszegi fűszeres, szürkebarát, chardonnay, valamint a cabernet sauvignon. Fontos kérdés egy szőlész-borászatban nemcsak a jó minőségű szőlő megtermelése, ebből jó borok előállítása, de a végtermék eladása is. Számszerűsítve ez évi 3500–6000 litert jelent, amit eddig helyi szinten értékesítettek.

Szőnyi László elmondta, tizenhat évi németországi élet után – ahol egy személygépkocsi-szoftvereket fejlesztő multicégnél volt projekt- és csoportvezető – 2019 tavaszán visszaköltöztek. Bár a két foglalatosság látszólag távol áll egymástól, mégis van egy közös pont: a teremtés! „Mindegyiket csak őszintén, becsülettel és szívből lehet csinálni; egyikben sem lehet csalni, hazudni, mert az ügyis megmutatkozik a végtermék minőségében” – vallja a bihariószegi borász.

A saját munkát nem számolva, egy jó bor elfogyasztása közben az embereken látszik, hogy ez mekkora élvezetet okoz számukra. A saját borok végigkóstolásánál is örömet jelent a jól bevégzett munka tudata. Így lesz egy szakmából elhivatottság és el lehet jutni abba a szerencsés állapotba, amikor a munka és a hobbi egy és ugyanaz az ember életében. A szőlőben a munka nem nyűg, hanem élvezet, amint látja az ember a növények fejlődését, minden egyes tőke szinte személyes ismerőssé válik. Fontos, hogy a gazda tudja mi történik a szőlőjében, ne mások által megművelt terület legyen a parcella, ne csak egy számszerű adat. Ezt nem elég csinálni, ezt szeretni kell, mert a borban csakis így található meg a lélek, a gazda szeretete. Egyensúlyt kell találni a régi módszerek, valamint az új technológia közt (itt már minden gépesítve van, a szedés, a bogozás, a préselés, a hűtés). Csakis így maradhat benne a borban a lélek.

A szőlész-borászatra bele lehet születni, de fontos a folyamatos továbbképzés is. Ez a család mellett meglehetősen nehéz, de ha az ember rászán napi egy órát, három éven belül az adott szak specialitájává válhat olvasással, kérdéssel, másokkal történő beszélgetéssel. Kóstolgatni lehet és kell is a mások borait. Szerencsére borászati téren is elég jó szakirodalom létezik már, az ott leírtak betartásával már jó nedűket lehet készíteni, de éles, konkrét helyzetekből is sokat tanul az ember. A technológiát muszáj követni, de ezt az egészet még tovább árnyalhatnák olyan „apróságok”, mint a hordó mérete, az érlelés hossza, a hőmérséklet az erjedés során. Többféle bort lehet így kikísérletezni ugyanaból a szőlőtermésből. Vannak fajták, melyeket lehet simán fahordóban tartani/érlelni, ellenben vannak olyanok is, amelyeket inkább inox hordókban érdemes tartani. Egyazon gazdaságon belül így élhet egymás mellett a régi és az új. Szőnyiék gazdaságában az érlelés 20%-a történik fahordókban, míg a többi 80% már reduktív módon érlelődik.

Élményekkel teli túra a Vadas-erdőbe

Nem nagy, de lelkes csapat gyűlt össze az erdei gyalogtúrára, amely a július 10-i családi nap kísérő rendezvénye volt. A városi strandtól induló, 4,5 kilométeres séta végcélja a Csikos-tó volt.

A túrázás hozzátartozik a vidéki élethez – megismerni környezetünket, bemutatni az Érmellék szépségeit a helyieknek vagy éppen a messziről jött vendégeknek. Az erdei gyalogtúra vezetésének tiszteletteljes feladata idén alulírottra hárult. A lelkesedéshez nem fért kétség, dacára a kánikulának, az „árnyas erdő” alatt megszoruló levegőnek (később, egy rövid szakaszon kipróbáltuk a napsütésben való sétát is – nem volt jobb), a szintén kis létszámú, ám annál „lelkesebb” szunyoghadnak, pókoknak, kullancsoknak és egyéb apró örömeinknek (mindenkinek, aki igényelte kapott ingyen szunyog- és kullancsriasztót). Az erdészet alkalmazottjai a túra előtt rövid ismertetőt tartottak a Vadas erdészháznál, majd ivóvízzel ellátva újtárra bocsátották a kis csapatot. A régi Köbölküti út mentén haladva felkaptattunk a dombtetőre, majd az első keresztnyiladékon balra, aztán pár száz méter múlva jobbra fordultunk, és elértük a Peperica sarkát (ez megint egy olyan régi titokzatos dűlőnév, amit már sen-

ki sem tud, hogy honnan is származik). Közben elhaladtunk egy félig kiszáradt dagonya mellett, ami szemmel látható bizonyítékkal szolgált (lábnyomok, fürdés, fán hagzott sárdörgölés), hogy vannak még vaddisznók a környéken. A Peperica sarkán természetesen megint balra fordultunk, követve a négyzethálós nyiladérendszer adta könnyebben járható utakat. Hamarosan egy akácok következett, majd néhány újabb cikcakk, és el is érkeztünk a beszédes nevű Kommunista-vágás-dűlőhöz. Mióta felhagytak a művelésével, az akác lassan átterjedt a szomszédos erdőparcellából, és itt is biztosított számunkra némi árnyékot. Ahol már nem, ott megtapasztalhattuk a júliusi nap gabonaérlelő erejét, és még inkább visszavágytunk az erdő alá. Ez hamarosan be is következett, egy magasles és egy rönkrakodó mellett haladtunk el. Innen már egyenes út vezetett a völgybe, az Olasz-tó öbléig (természetesen a szokásos kanyar beiktatásával).

Végigsétáltunk a halastó partján, elértük a majdnem másfél százados őstölgyes rezervátumot. Kettős indokkal helyezték

A túrázók az erdészet szerepéről és tevékenységéről is hallhattak egy gyors ismertetőt és termékbemutatót

védelem alá ezt a természetes erdőparcellát – a vastag, magas, öreg fák koronájában nagyszámú, itt fészkelő és -költő szürkegém-kolónia vert tanyát, mindamelllett magrezervátum, egyfajta tölgygénbank is ez a pár hektárnyi örökségünk.

Az öreg erdő elhagyása után a gyerekek már egyre sürűben tették fel a klasszikus kérdést: „Ott vagyunk már?” Egy pár száz méteres, bozót alatt bujkáló régi szekérúton, ma már inkább kacskaringós ösvényen haladva végre elértük a túra végcélját, a Csikos-tó nevű mocsarat. Ez szintén az utolsó jégkorszak maradványa, jellegzetes ingóláp, a növényi származékok, a kidőlt, lehullott égerfák korhadó testéből alakuló tőzegréteg tartja fenn az élő, létező generációt. Így kapcsolódik össze a múlt a jelennel, s biztosít jövőt az eljövendő generációk számára. Ez nem csak a mocsárra igaz, de az egész erdőre is. Mert bárkié volt is a múltban az erdő, a jelenben az egész város, község, közösség javát szolgálja, jótékony hatásait élvezni tudja minden erre járó. Csak rajtunk áll, hogy ezt így is adjuk át majdán gyermekeinknek, unokáinknak.

IFJ. BOKOR ZOLTÁN vadőr

A városunk határában elterülő, szeretett Vadas erdőnk

Senki sem tudja, hogy mikor keletkezett, minden bizonnyal már az utolsó jégkorszak után megtelepedtek itt a fák, amint azt a javuló éghajlati viszonyok engedni kezdték. Eleinte valószínűleg hidegtűrő, rövid vegetációs időszakokkal is beérő fajok alkothatták – mint például a vizes élőhelyeket kedvelő éger és fűzek, az agyagos dombokat lakó szerény gyertyán, az erdőszeleket őrző ihar, a magas kőrös. Idővel aztán, az erdő összetétele szép lassan feldúsult a többi lombos fajjal: a tölgyek családjába tartozó kemény cserfa, mellette az illatos hárs, fehér virágával a tavaszi lombkoronát tarkító vadcsersznye, a ritka szil és a korai juhar. A cserjeszintet szintén „vegyes társaság” alkotja: a sárga virágú som és unokatestvére a veresgyűrű, a virágos bodza és a savanyú kőkény, a nyári éjen izzó galagonya, a hallgatag fagyal, s helyenként karcú aranyeső vagy lycium.

Ahogy az évek, évszázadok teltek, új fajok is megjelentek az erdő összetételében – a ma már klasszikus alföldi fajnak számító akác és más egzotikus, betelepített fajok: vörös tölgy, hikori- és fekete dió, kései meggy. Ezek a fák a tulajdoni viszonyok alakulásának köszönhetik jelenlétüket. Mert az utóbb említett külhoni fajok a Stubenberg család

jóvoltából találtak új otthonra nálunk az 1900-as évek elején. Ebből már valószínűleg mindenki sejti, hogy abban az időben és azelőtt is sok ideig a grófi család birtokolta a Vadast. Előttük is nemesi családok birtokában állt, például a Zólyomy családében – mint egész Székelyhíd. Nem véletlen a név sem: Vadas erdő – vadas kert, nemesi vadászterület volt ez, egészen a második világháborút követő teljes államosításig. Ennek előtte is értékváltozások, részleges államosítás, földreform – és persze a hozzá tartozó, akkoriban divatos erdőirtás.

A Vadas jelenlegi, megmaradt területe mintegy 600 hektárra rúg, mely jelenleg gondos állami védelem alatt áll. Valóban, ki kell hangsúlyozni a gondos védelmet – mivel elég nagy szociális nyomásnak van kitéve ez az erdő is, mint a székelyhídi erdészet felügyelete alatt lévő legtöbb környező erdőt. Az erdők védelme mellett az erdészet a felújítást, a fővágások utáni esetleges mesterséges telepítést, csemetegondozást, a kitermelt javak hasznosítását is elvégzi. Az erdőkből származó munka- és tűzifát, valamint a járulékos, másodlagos erdei termékeket, az erdei gyümölcsöket, gyógynövényeket, gombákat és nem utolsósorban a vadászterület kincseit is mind a törvényes kereteken belül, üzemtervi ciklusok szabályozásai alapján kezelik, értékesítik.

Találkoztak a testvértelepülések

Mezőgazdasági tapasztalat- és tudásszerzés információcsere révén

Testvértelepülési találkozót szerveztek Székelyhídon augusztus 26–29. között. Az Egy összetartóbb EU kialakítása mezőgazdasági információcsere révén elnevezésű rendezvénysorozat edelényi, héhalmi, mucsonyi (Magyarország), kamocsai és kúrti (Szlovákia), valamint természetesen a házigazda Székelyhíd város képviselői vettek részt.

A harmadik ilyen jellegű találkozó négy napos programja több előadás, kerekasztal-beszélgetés és bemutató segítségével ismertette meg a résztvevő képviselőkkel és az érdeklődőkkel azokat a problémákat, témákat, valamint kihívásokat, melyek az Európai Unió jelenlegi és jövőbeli agrárpolitikai, és egyéb gazdasági tényezőit érintik. A rendezvénysorozatot továbbá számos egyéb esemény tette még vonzóbbá és érdekesebbé a résztvevők számára, hiszen kistermelői kiállítás, főzőverseny, néptánc-, illetve népzenei bemutató, és számos más szabadidős tevékenység is szerepelt a kínálatban. A testvértelepülések képviselői megérkezésük után elfoglalták szálláshelyeiket, majd a következő napon számos eseményen vettek részt. A másnap zajló gazdanapon nemzetközi – de egyben helyi – termékiállítás és vásár (lásd vonatkozó írásunkat) is várta az érdeklődőket, melynek során nem csupán a vidékre jellemző különféle ízletes készítményekkel és kézműves tárgyakkal ismerkedhettek meg a résztvevők, hanem a testvértelepülések küldöttségeinek saját régióikra jellemző portékáikkal is.

Uniós jövő, költségvetési tervezet

A későbbi órákban a települések képviselői a nemrégiben felújított székelyhídi színház épületében Winkler Gyula, az Európai Parlament nemzetközi kereskedelmi bizottsága alelnökének (portrénkon) előadásán vettek részt, amely az EU új irányvonalairól, valamint kiemelt módon a közös agrárpolitikáról szólt, illetve arról, hogyan fogja meghatározni a jövőbeli terveket, tendenciákat az Unió új, 2021–2027-es költségvetése. Winkler Gyula elmondta, a világvárvány utáni gazdasági helyreállítással nem a járvány előtti szintre kell törekednünk,

Sikeres érmelléki gazdanap

Összegyültek a térség gazdasági életének képviselői

1 Winkler Gyula RMDSZ-es európai parlamenti képviselő a világvárvány utáni gazdasági helyreállításhoz, a 2023 utáni közös agrárpolitikáról, valamint az Európai Bizottság *Irány az 55 százalék* elnevezésű programjáról számolt be a gazdáknak.

Skapinyecz Péter, a CED Közép-európai Gazdaságfejlesztési Hálózat Nonprofit Kft. cégvezetője közölte: „A romániai lehetőségeket bemutattuk, a magyarországi szándékokat részleteztük a helyi gazdáknak. Remélem, hogy ők is leszűrték belőle maguknak a lényeges információkat, és úgy tervezik a jövőjüket, hogy ezáltal a helyi közösség is felvirágozzon.”

A rendezvényen több mezőgazdasági gépet forgalmazó cég is lehetőséget kapott arra,

Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere köszönti a testvértelepülések küldöttségeit

hanem előre kell haladnunk, és ez csak a beruházások növelésével érhető el, valamint a reformok lépcsőzetes beiktatásával. Fontos hangsúly helyezzük a támogatásokra, főleg a fiatal gazdák és a kis gazdák esetében, illetve az ökológiai előírások betartására is kiemelt figyelmet kívánunk szentelni. Mivel lényeges szintkülönbség van az EU régiói között, ezért minden ország maga dönti el a támogatások felhasználási módját. Az előadás végzetével a testvértelepülések képviselői tévé- és rádióinterjúk során beszéltek többek között az önkéntesség fontosságáról, ahol elmondták, milyen hozadékaik vannak saját településükön a különféle agrár- és egyéb ágazatokbeli tevékenységeknek a közösségekre nézve, illetve a célcsoportokra vonatkozóan.

Kulturális hagyományteremtés

A küldöttségek népi hagyományokat bemutató előadásainak a Gyermek Jézus Szabadidő- és Sportközpont biztosított helyszínt, ahol egy színes folklórkavalkád alakult ki. Az egybegyűlteket megtekinthették és meghallgathatták a testvértelepülések hagyományos népdalait és néptáncát, de a helyi Zajgó Néptáncgyűjtés is képviseltette magát.

Az esti borkóstolón a testvértelepülések képviselői megcsodálhatták a rendezvény helyszínénél szolgáló egykori grófi pincét, mely ma a Domahidi család tulajdonában van. Béres Csaba polgármester házigazdaként köszöntötte a vendégeket, és beszédében kiemelte, hogy mennyire fontos élettel megtölteni a testvértelepülési kapcsolatokat, és erre kiváló alkalom a borkóstoló is. Ezután a vendégek köszöntötték a résztvevőket, szintén kiemelték az összetartozás fontosságát.

Pálfi Noémi borszakértő, polgármesteri tanácsadó bemutatta röviden az érmellé-

Az Európai Unió „Európa a polgárokért” programjának társfinanszírozása

ki borvidéket és a borászokat, akiknek a nedűit kóstolhatták is az érdeklődők. A jelenlévő érmelléfalvi Hegedűs Attila és a hegyközségmisklói Erdei Mátyás bemutatták pincészetüket és boraikat. A vendégek még megismerhették a helyi Lengyel Pincészet és a bihariószegi Yanka Winery nedűit, érmelléfalvi kézműves sajtok (Netty sajt) és egyéb borkorcsolyák kóstolása közben.

Megismertük a felvidéki Kürt józsi borkínálatát, valamint helyi finomságokat is megkóstolhatták a jelenlévők. A kötetlen beszélgetések során a borászok tapasztalatokat is cseréltek. A nótázás és a tánc sem maradhatott ki az estéből, mely valószínű, hogy emlékezetes marad minden jelenlévő számára.

Bemutakoztak a települések

Szombaton a városi múzeum Szent László-alujában tartották a testvértelepülések bemutatóját. Béres Csaba rövid köszöntőjét követően a szervező Ér Hangja Egyesület elnöke, Aszalós Tímea köszöntötte az egybegyűlteket. Elmondta, mivel a magyar nemzet új kenyér

ünnepe után érzése szerint mind egy búzátláblához tartozunk, csak más-más kalászból jöttünk, de mindegyikünk egy egyedi búzaszem, és örömmel teli, hogy mind itt lehetünk.

Ezt követően Szabó Ödön Bihar megyei RMDSZ-es parlamenti képviselő köszöntött mindenkit, majd beszédében kitért a jelen romániai gazdasági helyzetre, a termelési lehetőségekre. Kiemelte a térségi öszszefogás fontosságát, a képzéseken való részvételt, és a mezőgazdasági staféta átadását a fiatal gazdák támogatásával. Ezt követően a vendégek mutatták be településüket a jellegzetességek kiemelésével, megvalósult pályázataikat és jövőbeli terveiket. Székelyhíd városvezetésének terveit,

perspektíváit, pályázati lehetőségeit polgármesterünk ismertette.

A délutáni órákban a küldöttségek ellátogattak a helyi Stubenberg-kastélyhoz, ahol Böjte Csaba ferences rendi szerzetes Dévai Szent Ferenc Alapítványának gyermekotthona működik. Megismerhették az intézmény működését és a patinás épületet is megcsodálhatták.

Az est folyamán az újonnan felavatott székelyhídi Szabó Ódza Városi Színházban (lásd vonatkozó írásunkat) vehettek részt a küldöttségek tagjai különféle kulturális eseményeken.

A zárónapon a résztvevő küldöttségek Béres Csaba *Az EU jövője* című előadását hallgathatták meg, majd baráti hangulatú versenyen főzhatték meg és mutathatták be hagyományos, bográcsban készült ételeiket. A strand területén megszervezett esemény a változatos időjárás ellenére remek hangulatban telt, ahol sok rotyogó finomságból kóstolhattak az érdeklődők. Betekintést nyerhettek a különböző közösségek sajátos izvilágába. Természetesen a finom ételek mellett a pohárköszöntők, és koccintások sem maradhattak el.

A rendezvénysorozatot az Ér Hangja Egyesület, Székelyhíd Város Polgármesteri Hivatalával közösen, illetve az *Európa a polgárokért* program támogatásával bonyolította le.

SYZÁRTÓ JÓZSEF LÁSZLÓ

Megtelt a nézőtér a nyitányon: a szigligetisek a Valahol Európában című musicalt adták elő

Újra beülhetünk a színházba

Szabó Ódza-vándorbérletet hirdetett a nagyváradi társulat

1 A nyitóünnepségen Weis István fotóművész alkotásaiból készült tárlatot lehetett megtekinteni, majd Csáky Zoltán rendezésében Szabó József életútját bemutató portréfilmet láthatott a közönség.

Érmellék színházkedvelő közönségének nem kellett sokat várni az első nagyszínpadi bemutatóra. A névadást követő napon a nagyváradi

Szigligeti Színház előadásában a *Valahol Európában* című nagyszerű musicalt láthatta a nagyérdemű. A tervek szerint hamarosan műsorra tűzik a következő eladást is, hiszen Nagyszalonta és Margitta után harmadik helyszínként Székelyhídon is állandó, Szabó Ódza-vándorbérletet hirdet a Szigligeti Színház.

ÉR HANGJA

Közösségformáló tánc- és zenetanítás

Beszélgetés Hercz Vilmosmal, a Debreceni Népi Együttes művészeti vezetőjével

A véget ért hegyközszentmiklósi népművészeti táborokról, néptánc-tevékenységekről, jövőbeli rendezvényterveikről kérdeztük Hercz Vilmost, a Debreceni Népi Együttes művészeti vezetőjét. Hercz Vilmos 1988 óta táncol, előbb a debreceni együttes gyermek- vagy ifjúkorú utánpótlás csoportjaiban lépett fel, később tánc-karvezetőként tevékenykedett.

– Honnan jött az ötlet, hogy fel-
 elevenítsék a néphagyományokat
 Hegyközszentmiklóson?

– Régen járunk a környékre, az Érmellékre és mindig is érdekelt ennek a vidéknek a hagyománya, tánc-
 kultúrája, népzene-kultúrája, népdalai. Úgy gondoltuk,
 kellene egy kicsit kutakodni, már találtunk érmellé-
 ki táncanyagot. Rendszerezjük, próbálunk idevaló
 táncrendet gyűjteni, összeállítani, amit a gyerekeknek
 majd meg tudunk tanítani.

– Miért éppen Hegyközszentmiklóstra esett a vá-
 lasztás?

– A véletlen folytán jöttünk ide. Hallottuk, hogy na-
 gyon jó termálvíz, jó közösség van. Átjöttünk, szétnéz-
 tünk a faluban, és nagyon megtetszett a vidék.

– Milyen programot kínálnak az ideérkező gyere-
 keknek?

– Ez az első év, hogy táborozunk az Érmelléken.
 Mindenkiel próbáljuk az alapokat megismertetni.
 Nagyon érdekes, hogy bár a táncművelés már

lomban, utána pedig előadták a ta-
 nult tánc-koreográfiát, amit elsajátí-
 tottak a kis csürben, a református
 templom melletti táncházban. Ré-
 gebben hosszabb táborokat tartot-
 tunk, nyilván a járvány megváltoz-
 tatta a helyzetet, így most rövidebb
 három-négy napos rendezvényeink
 vannak, alkalmazkodunk mindig
 egy kicsit.

– Kik voltak ők? És milyen tánc-
 okat tanultak?

– A Csipogók, azaz a Debreceni
 Népi Együttes utánpótlás-csapa-
 tának a záróelőadását láthatta a közösség. Küllő-
 menti táncokat tanultak, közelebről Magyarózd
 falunak a táncát: vénest, pontozót, csárdást és sző-
 kőst táncoltak a gyerekek.

– Jelenleg milyen csoportot tanítanak a táborban?

– Most a sarmasági Illegetők táncgyűttesnek van
 itt a gyermekcsoportja. Ők angol táborba érkeztek és
 arra gondoltunk, hogy esténként nyitott táncházakat
 tartunk a helyi gyerekekkel közösen. Olyan, mező-
 ségi táncanyagot választottunk, amelyet mindenki elől-
 fog tanulni. Tegnap este tartottunk egy fordulót negy-
 ven gyerekekkel, és reméljük, ma este is tudjuk folytatni.

– Kik oktatták őket?

– A Debreceni Népi Együttes oktatói, a húgom,
 Hercz Beáta, az ő oktatópárja, Rozsai Pali, de vol-
 tak más hangszeres oktatók is. A hangszeres zenét a
 nagybányai Major Arnold és tanítványai szolgálta-
 ták, a hegedűt oktató Szukits Éva tanárnő Zilahról,
 a harmonikát tanító Bai Attila Sarmaságról, a brácsa-, bő-
 gőoktató Veres Lóránt pedig Nagyváradról érkezett.

– Hogyan zajlik a kis néptán-
 c-osok egy napja?

– Reggel nyolc órakor felkel-
 nek, reggeliznek, tíz órától dél-
 után egyig táncpróba van, aztán
 ebédelőd, majd csendes pihenő
 van. Délután három órától ha-
 tig próba, vacsora után pedig
 táncház vagy folkmozi. A gyere-
 keknek szoktunk filmet vetíteni.
 Változatosan telik a tábor.

– Milyen táborok várhatók a
 jövőben?

– Terveink között szerepel egy
 szentmiklósi gyerekeknek tar-
 tandó tábor, ahol az alapokkal ismertetjük meg a kicsi-
 ket, és utána sajátítunk el táncokat. Itt nyilván az lenne
 a jó, ha az érmelléki friss csárdás dolgok kerülnének
 előtérbe. Várható augusztus végén, szeptember elején
 Szilágyságból, Déváról érkező csoport, a Debreceni
 Népi Együttes felnőtt táncára is. Ekkor szeretnénk
 egy nagyobb táncházat tartani. Tervezünk még zenés-
 táborot kezdőknek, hegedű-, brácsa-, bőgő-, harmo-
 nika-alapítással. Tervek tehát vannak rendszeresen...

– Mit ajánl most a helyi gyerekeknek?

– Ők nagyon ügyesek, sok tánclepet megtanultak és
 igen szorgalmasak, jönnek minden este. Csütörtökön
 tarthatunk egy nagy táncházat.

B. A.

több mint negyven éve működik, nagyon sok gyer-
 mek csak most találkozik először ezzel a szórakozási
 formával. Eljön egy táncházba, ahol valaki közösen
 mutatja a figurákat és csak utánózni kell a tanár nénit
 vagy tanár bácsit, több gyermekkel kapcsolatot terem-
 teni, alkalmazkodni egymáshoz, és így táncot tanulni.

– Milyen rendezvényeket szerveztek eddig itt a fa-
 luban?

– Eddigi két zenésztáborunkat próbáltuk olyan gye-
 rekeknek meghirdetni, akik már tanultak hangszeren
 muzsikálni. Szerveztünk továbbá táncos rendezvénye-
 ket, ahol vagy már meglévő csapatokat vagy edzőtá-
 borszerűen tanítottunk. Most, a július 11-i táborzáró
 során a gyerekek bemutatták népdaltudásukat a temp-

Méhike alkotótábor

Nyári alkotótáborra hívta össze a gyerekeket egy hétre a Méhike Székelyhídon július 19. és 23. között. A művészet, képzőművészet, kézművesség terén biztosított szabad teret fantáziájuknak, mutatott utat tehetségüknek. A mindig színes, élménydús tábor idén különleges helyszínen rendezték, a Stubenberg-kastélyban, Bőjte Csaba ferences rendi szerzetes gyermekotthona lakóinak részvételével.

Néptáncoktatás a strandon

Számos néphagyományt őrző tevé-
 kenységgel várta a Zajgó Néptánc-
 csoport gyermekeit a néptánc-tábor
 augusztus 2–6. között a székelyhídi
 strandon. A táborban kicsik és na-
 gyok egyaránt élvezhették a néptánc
 adta örömeiket, közelebb kerülhettek
 a népművészet szépségeihez. A tábor
 idén a járványügyi helyzetre való te-
 kintettel szűkebb körben valósulhat-
 ott meg mint előző években, ám en-
 nek ellenére a már összeszokott csapat
 táborozása jó hangulatban telt.

A gyermekek korosztály szerint két
 csoportra oszlottak. A fő cél a táncok-
 tatás és a -tanulás volt, amely Gombos
 András koreográfus, néptáncoktató,
 a Szeged Táncgyűttes művészeti ve-
 zetője irányításával valósult meg. A
 kisebbek napi három órában rábaközi
 táncokat tanulhattak, míg a nagyobb-
 bak napi hat órában a szilágysági tán-
 cokkal ismerkedhettek meg. Ezeket
 a táncokat bemutatták a táborzárás
 alkalmával, így a szülők és az érdeklő-
 dők is megtekinthették azokat. Ezen-

felül számos más programon is részt
 vehettek a gyermekek: amíg az egyik
 csoport táncoktatáson vett részt, addig
 a másik csoportnak kézműves tevé-
 kenységek álltak rendelkezésére. Ezek
 során a gyermekek kalárist, karkötőt
 készíthettek, kipróbálhatták magukat
 a faragásban, bőrmegmunkálásban,
 népi motívumokkal ellátott ládikót,
 mágnes festhettek.

A helyi csoportvezetők – Béres Csilla
 zenepedagógus, valamint Czapp
 Hanna óvónő – arra törekedtek, hogy
 minél játékosabb és gyermekközelebbi
 formában vigyék közelebb a gyerme-
 keket a néptánchoz és a népművészet-
 hez, a hagyományok őrzése mellett.
 Elmondásuk szerint a gyermekek ki-
 tartóan odatették magukat a rendez-
 vény ideje alatt, nagy odafigyeléssel és
 koncentrációval törekedtek a legjobbra
 úgy, ahogyan a Zajgó Néptánc-csoport
 tagjaitól elvárható. A gyermekek ren-
 geteg új élménnyel és tudással gazda-
 godva térhettek haza.

ÉHIK BRIGITTA-BERNADETT

Jubileumi zenetábor

Kerek évfordulót ünnepelt az Érmelléki Zenetábor a hegyközszentmiklósi termálvíz területén, idén már a tizedik alkalommal szervezték meg a tábor augusztus 9. és 14. között. Az Érmelléki Református Egyházmege rendezvényén a hangsúly a zeneoktatáson volt, furulyán, gitáron vagy billentyűs hangszeren lehetett megtanulni játszani, de emellett volt énektanulás és hangszerismertető előadás is. A zenei oktatáson és tanuláson kívül nagyon fontos volt a hitbeli nevelés, a reggeli és esti áhítat, amely során a gyerekek közelebb kerülhettek az Úrhoz. A jubileumra egy értarcsai édesanya, Tóth Mária tortát készített.

Herman Csaba szervező, az egyházmege zenei előadója elmondta, hetven gyermek gyűlt össze a táborba tizenöt településről (Albis, Bihardiószeg, Érbogyoszló, Érmihályfalva, Érszöllős, Értarcsa, Gálospetri, Hegyközszentmiklós, Jankafalva, Nagyvárad, Margitta, Micske, Poklos-telek, Székelyhíd, Tásnád). A táborban fontos a jókedv, a játék, a gyerekek már várták az anyakós játékot, az ismerkedést, és a Ki mit tud?-vetélkedőt.

A tábor előadói voltak Dee Róbert, a nagyváradi Hubic művészeti iskola tanára – aki a fúvós hangszereket mutatta be –, Egyed Ferenc (Feró) nagyváradi hangszerkészítő hozta el hangszereit, Szakács Zoltán, a nagyváradi Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium lelkésze, valamint Orosz

Ottília Valéria egyházkerületi zenei előadó. A különböző hangszerek oktatását Ghitea Angéla, a bihariószegi református egyházközség kántora (furulya), Csomós Szintia debreceni egyetemi hallgató és Gerei Ádám nagybányai középiskolás tanuló (gitár), illetve Fülöp Gábor koltói és Pop György nagyváradi-rogeriuszi református egyházközségi kántorok (billentyűk) biztosították.

A zenetábor záró istentiszteleten, szombat délelőtt a helyi református templomban, összegyűltek a szülők és a gyerekek, hogy közösen adjanak hála-
 lát az eredményes hétért. Az igé Szatmári Elemér albisi lelképásztor hirdette János I. levele első verse alapján („Ami kezdettől fogva vala, a mit hallottunk, amit szemekkel láttunk, amit szemeinkkel láttunk, és kezeinkkel illettünk, az életnek Igéjéről.”) A lelképásztor elmondta: a zene hallása egy megközelítés az Istenhez. A zene mindenütt velünk van. Vigyék el az Isten megtapasztalásának élményét, hogy Isten közelében érez-
 zetek magatokat. A lényeg, keressük meg az utat Istenhez.

Az ünnepi istentisztelet végén bemutatták a héten tanult darabokat, ahol vallásos énekeket, négyzólamú műveket, furulyadarabokat, menüettet, spirituálekát és orgonadarabot hallhatott a gyülekezet. Reméljük, hogy jövőre ismét eljönnek a zenét kedvelő gyerekek, és együtt áldják az Úr nevét.

B. A.

Mosolyban, sokszínű tevékenységekben gazdag százfős gyerektábor

Több mint száz gyermek vett részt a három nagy téma (bizalom és a félelem, környezetvédelem, internet és média) köré csoportosuló, ötnapos **Hálás – Szentjánosbogár táborban** július harmadik hetében a székelyhídi termálstrandon – közölte Konrád Katalin, a szervező Partiumi HÁLÓ Egyesület vezetője. A mostani, városunkban lezajlott rendezvény a huszonnyolcadik alkalom volt, ahol a gyerekek figyelmét sok beszélgetéssel, bibliai történetekkel fogták össze.

A tábor első kérdései a bizalom és a félelem köré épültek. Kiben bízhatnak a gyerekek? A hangsúly itt a szülőkön, a családtagokon és barátokon volt, akikben bízhatnak, és akikben bízniuk kell a gyerekeknek. Melyek azok a helyek, ahol biztonságban érezhetik magukat? Így az otthon, a templom, az iskola vagy akár a tábor helyszíne. A félelem kapcsán Mózes történetéről beszélgettek a gyerekekkel, aki bízott Istenben és nem félt az egyiptomi fáraó elé állni, elmondani neki Isten utasításait, nem félt átkelni a Vörös-tengeren. A környezetvédelem témakörénél arról beszélgettek a gyerekekkel, mit is jelent a környezet, egy-egy fűszálról

egészen a fákgig, mi az, amire vigyázhatunk felnőttként és gyerekként egyaránt, hogyan vásárolunk tudatosan, hogyan ne halmozzuk fel a műanyag-csomagolást. Végül harmadikként az internet és a média volt fókuszban: ezek hatásaira, a fikció és valóság közötti különbség meghatározására esett a hangsúly.

A reggeli szentmisék mellett a rendezvény folyamán számos interaktív tevékenységben is részt vettek a gyerekek. Kézműves foglalkozáson, ahol gyertyát öntöttek, pólót festettek, képeslapot és karkötőket készítettek, illetve ajándékokat a szüleiknek. Emellett sportvetélkedőn, íjászodáson, akadályversenyen, szellemi vetélkedőn is teljesíthettek az öt nap leforgása alatt. Természetvédelmi tudatosság kapcsán a közeli erdőbe és a Csíkos-tóhoz is kirándultak.

Konrád Csongor, a szervező egyesület munkatársa a gyerekek, szülők részéről is pozitív visszajelzéseket kapott, így nemcsak a gyerekek távoztak a táborból felejthetetlen emlékekkel, de a szervezők és csoportvezetők is.

SZYÁRTÓ JÓZSEF LÁSZLÓ

TDC: a muscaldallamokra táncoltak

Újra mozgásba lendülhettek a gyerekek a **Tini Dance Center nyári tánc táborában** július első hetében Székelyhídon. Az idei táborban részt vevő hetven gyereket Oláh Katalin, valamint Rigda-Erdei Csenge és Erdei Fanni koreografáltak egy héten keresztül a helyi középiskola sporttermében és a helyi strandon is. Oláh Katalin kifejtette, a világiárvány miatt tavaly nem volt lehetőség a tábor megtartására, így nehezen viselték a Tini Dance Center valamennyi táncoscsapatának tagjai, hogy nem találkozhattak. A gyerekek és a csapatok vezetői is nagyon várták már a személyes találkozásokat, a mosolyokat és a nagy öleléseket egyaránt, hogy újra közösen táncolhassanak és új koreográfiákat készíthessenek.

A gyerekek négy csapatra osztódtak, a legkisebbek (Bébi Krokik) mellett táncoltak a Parkett Ördögei, a Villám Dance és a Fekete Párducok. A tánc tábor témája a *Valahol Európában* című musical volt. Rigda-Erdei Csenge kiemelte: ezt a

nem hétköznapi téma feldolgozását tűzték ki célul, ugyanis ezzel is próbálják kicsit közelebb hozni a fiatalokat a történelemhez. Megmutatni nekik, hogy a nehéz időkben is van remény, meg kell maradni ösztön embernek, és támogatni kell egymást, mert közösen túl lehet jutni a megpróbáltatásokon.

A nyári tánc tábor napi programja a következőképpen alakult: reggel tornával és bemelegítéssel kezdődött, ezt követte a délelőtti időszakban a főszerepben lévő tánc, majd ebédszünet után a nap többi részében különböző, változatos programokban vehettek részt a gyerekek, úgymint color parti (színes kavalkád), stafétaversenyek, vagy akár a medencében való táncolás.

Minden nyáron valami újdonság kerül be a tábor programja közé, és függetlenül attól, hogy hányadik alkalommal vesznek részt a gyerekek, mindig találunk számukra valami szerethetőt.

SZ. J. L.

Robotépítés a legótáborban

Több helyről érkezett kéttucatnyi gyerek a második legótáborba: a városi általános iskola legótermében július közepén megrendezett személyiségformáló eseményre Magyarországról, Érmihályfalváról, Érszalacsról és persze városunkból is akadt részt vevő kisdíjak. Két korcsoportra oszlottak: hét-nyolc és kilenc-tízévesekre. Mindannyian reggel kilenctől délután ötig élvezhették a legóeszközökkel történő oktatást. Oláh Katalin tanítónő elmondta, hogy a székelyhídi polgármesteri hivatal pályázatok által vásárolja meg ezeket a kellékeket, és már úton van a legújabb készlet is. Székelyhídon már három éve folyik a legóoktatás, amely hasznos, szórakoztató és interaktív tanulási módszernek bizonyul a gyerekek számára. Tavaly viszont a világiárvány miatt elmaradt a kisdíjakok nyári legóélménye.

A táborban változatos programokkal várták az odaérkező gyerekeket, mely nemcsak izgalmas volt, de oktató jelleggel is bírt. Játékosan fejleszthették a tudásukat a tudományok, technológia, mérnöki készségek, művészetek és matematika terén is. Érdekes elfoglaltságnak

bizonyult a robotépítés, amely nemcsak arról szólt, hogy robotokat építettek és táblagépről programozták, hanem a tanítónő megpróbálta mindegyiket beilleszteni tudományos témakörbe, mint például a biológia vagy a természettudományok. Ebben segítségére volt Lakatos Tibor, a nagyváradi Ady Endre Gimnázium informatikai szakos diákja, aki segítő kezét nyújtott a technikai részekben. A legómatematika keretében elemek segítségével szöveges feladatokat oldottak meg. Felépítették az adott feladatot, majd az okostáblához kimennek megmutatták a többieknek is, hogyan is jutottak el a megoldásig. A legóeszközökkel történő történetmesélés is nagy szerepet kapott a táborozók napjaiban, mivel sokat segített a kommunikációban és a román nyelv tanulásában is egyaránt. „Sokat segít a gyerekeknek a nyelvtanulásban, ha látja és meg is foghatja azt, amit tanul” – jelentette ki Oláh Katalin. Az irodalmi és történelmi témákban Rigda-Erdei Csenge debreceni magyar-történelem szakos tanárnő volt a kisdíjakok segítségére.

ÁKOS ADRIENN

Angoltanulás a nagy diófa árnyékában

Számos programmal várta a **Nyári Angol Tábor** a mintegy ötven V–VIII. osztályos, főként érmelléki gyermeket július végén a hegyközszenmiklósi gyógyfürdőben. A nagy diófa árnyékában az angol nyelvtanulás mellett megannyi leleményességet, beszéd-készséget, kreativitást, ügyességet, testmozgás-koordinációt fejlesztő tevékenység zajlott minden nap délelőtt tíz és délután hat óra között. A Partiumi Nyelvközpont, a nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetem (PKE) angol tanszéke és a helyszínt biztosító gyógyfürdő társszervezésében zajló tábor oktatói Andó Viktória, Marton Tímea, Nyéki Petra, valamint Kovács Zoltán PKE-s hallgatók voltak. A három csoportba osztott gyer-

mek három különböző helyszínen folytathatták tevékenységeiket. A programok alatt pontgyűjtésre volt lehetőségük és így versenyezhettek egymással. A nyertes csapatot egy erdei túra keretében hirdették ki. A táborban lehetőség nyílt a szocializálódásra, a barátkozásra, a gyermekek egy héten át együtt tölthették idejüket szabadtéren, együtt tanulhattak, szórakozhattak, fejlődhetnek.

Szabó Roland-Attila, a Partiumi Nyelvközpont igazgatója, valamint Borbély Julianna, a PKE egyetemi adjunktusa elmondása alapján a tábor fő célja a közösség szolgálata volt. Elsődleges szempontjuknak tekintették azt, hogy közelebb kerüljenek az Érmellék fiataljához, nyissanak feléjük, részt vegyenek programjaikban és fizikailag is jelen legyenek számukra. A tábor lényege a fiatalok otthonról való kimozdítása, a közösség összehozása volt. A szervezők fontosnak tartották felmérni, kikből áll össze a magyarság következő generációja Érmelléken. Feladatuknak érezték, hogy felmérjék, milyen tudásszinttel rendelkeznek a gyermekek, hogyan érzik magukat, mire van szükségük egy nyelvtáborban.

ÉHÍK BRIGITTA-BERNADETT

Román beszélgetések moldovai gyerekekkel

Hét Székelyhíd környékéről és tíz Cimişlia városából (Moldovai Köztársaság) érkező gyermek vett részt a **romántáborban** augusztus 16–20. között, utóbbiakat három tanár is elkísérte. A rendezvény a Székelyhídi Gyermek Jézus Szabadidő- és Sportközpont területén, valamint a Petőfi Sándor Elméleti Liceumban zajlott. Tóth István, az eseményt szervező székelyhídi polgármesteri hivatal kulturális referense elmondta, a minden évben megrendezett tábor célja az, hogy a román oktatást játékosabban mutassák be a gyerekeknek, valamint, hogy a helyi gyerekek próbáljanak meg románul beszélgetni a Moldovából érkezőkkel, és ezzel fejlesszék a nyelvtudásukat. A szervezők és a pedagógusok igyekeztek a gyerekeknek minél több szórakozási lehetőséget nyújtani, ezért a tanulással eltöltött időt román mondókákkal és dallamokkal egészítették ki, bemutatták nekik városukat és környékét, illetve Nagyváradra is ellátogattak.

Á. A.

Jézushoz jutottak a gyerekek a vakációs bibliahetek útjain

Szintén Kalandra fel! elnevezésű tematikával szerveztek vakációs bibliahetet Csokalyon, Hegyközszentmiklóson és Nagykágyán július–augusztusban. Részletek az erhangja.ro honlapon.

Csokaly

Több mint százötven csillogó gyermekszempár ragyogta be a székelyhídi református templomot minden reggel július 19-e és 23-a között. A vakációs bibliahet alkalmai naponta imával, énektanulással és egy-egy bibliai történet elmesélésével indultak a hús falak oltalmában.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyerekmissziós programjában meghirdetett kerettörténet két főhősének szerepét Rákosi Jenő, az Érmelléki Református Egyházmegye esperese, székelyhídi lelkipásztor és Oláh Ferencz Krisztián segédlelkész, érseléni lelkész vállalták. Máté és Kristóf, a hátizsákkal felfedezőútra induló kalandozók útján ismerkedtek meg a gyerekek Jézussal, a világ viláosságával és csodáival. Az elhangzott bibliai törté-

neteket a nagyobb gyermekek korabeli jelmezt öltve el is játszottak, a kisebbek pedig a kézműves foglalkozásokon újra alkották ezeket. Kenyeret, halat, kosarat vágtak ki és ragasztottak össze, de az újjászületést jelképező gyönyörű színekben pompázó pillangót is elkészítették. Így elevenedtek meg Jézus csodái, a kenyérszaporítás, Lázár feltámasztása a halálból és e történetek mentén a gyermekek megtanulhatták, hogy Jézus a világosság, a remény, a feltámadás és az élet, a jó pásztor, az élet kenyere, az egyetlen út, amely Isten ígéreteihez vezet: „*Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek*” (János evangéliuma 10,10).

Rákosi Jenő esperes örömeinek adott hangot, amiért ilyen sok gyermekhez szólhatott ez évben a kegyelem szava, ilyen sokan indultak el a kalandos úton Jézust megismerni.

RUPÁRCSICS
 JUDIT CSILLA

Hegyközszentmiklós

Nagykágya

Hittantábor játékos foglalkozásokkal

A Szent család volt a témája a székelyhídi római katolikus plébánia hittantáborának az idei, Szent Józsefnek szentelt egyházi évben. A nyolcvan gyereket és számos segítőt megmozgató játékos foglalkozások augusztus 10-től 15-ig zajlottak. A sok év tapasztalata meg egy kis megújulás jellemezte a Kuglis Gábor helyi plébános, Meleg Beáta hitoktató tanár és több lelkes pedagógus szervezte programokat. Nem csak ideiglenes, hanem állandó otthona lett gyerekeknek és segítőknek egy-egy napra az eddig is jól bevált helyszín, a Gyermek Jézus-otthon sűrű lomboktól árnyékos hatalmas kastélyudvara, a játszótérrel körülvett foci-pálya, a kemencével is büszkélkedő nyári konyha. Ezúttal is hálásan köszönjük az otthon vezető Tóth Andreának a szíves vendéglátást!

A négy tematikus nap szentmisével kezdődött, ezeket az idén is Kuglis Gábor atya celebrálta gyerekközpontú pré-

dikációkkal, amelyek már fel is vezették az aznapi témát: Jézus családja, Szűz Mária és Szent József, Jézus nagyszülei, Szent Joachim és Szent Anna, Jézus tágabb értelemben vett családja, a tizenkét apostol, és végezetül a mi helyünk, apostoli küldetésünk az egyházban. Béres Csilla zene szakos tanár úr irányításával a szentmisék után énektanulással folytatódott a program, ebben Péter Tibor székelyhídi kántor és Braun Orsolya óvónő is segítettek.

Ezt követően az óvodásoktól a nyolcadikosokig terjedő korosztályú gyerekek külön csoportokban vettek részt a foglalkozásokon, amiket mozgásos játékok, kézműves munkák tarkítottak. A finom ebéd után minden nap valami meglepetés várta a gyerekeket, volt staféta, közös lubickolás a helyi strandon, a kézműves napon Szabó Ferenc segítségével kipróbálhatták a fafaragást, Batori Szabolcs gyékényfonásra tanította a gyerekeket, a létavértesi Rozsnyai István Muzeális Gyűjtemény szervezésében pedig szappant is készíthettek. A szervezőket is meglepetésként érte, hogy a pénteki napon Bójte Csaba testvér látogatta meg táborunkat. Az általa celebrált szentmise előtt Várnagy Andrea Liszt Ferenc-díjas zongoraművésznő és nem kevésbé tehetséges Lili nevű lánya kortárs költők verseivel fűszerezett komolyzenei koncerttel örvendeztették meg a gyerekeket.

A szombati nap a pihenés, az önfelelt feltöltődés volt, ezúttal Szilágy megye nevezetességeit látogatták meg a gyerekek és szüleik: a zsbói botanikus kert és Wesselényi-kastélyt, a furcsa mészalkalatairól híres Sárkányok kertjét és az ókori római város, Porolissum romjait.

Idén is a vasárnapi hálaadó szentmisével zárult a tábor. Köszönjük mindenkinek a segítséget, aki imájával, adományával, tehetségével vagy nyitott szívű részvételével hozzátett ahhoz, hogy az együtt töltött hat nap alatt a hittantábor a tanult Szent József imához hasonlóan: „Názáretnek legyen mása”.

JAGOS HELÉN

A Csíkos-tóval ismerkedtek az ökotábor kis résztvevői

Ismerjük meg közösen a Csíkos-tavat! elnevezéssel környezetvédelmi találkozót szerveztek Hegyközszentmiklóson augusztus 3–5. között. A Partiumi Oktatásért Egyesület ökotáborának célja az volt, hogy a résztvevő gyerekek megismerjék a védett ingólapot és felismerjék megóvásának jelentőségét. Háromnapos programmal készültek az érdeklődő kicsik számára, akik a Csíkos-tó és a környezetvédelem témájában dolgoztak együtt. A fiatalok délelőttönként műhelymunkákon vettek részt, melynek

helyszínéül a Toldi Általános Iskola szolgált – mondta Mocsár László, a tanintézmény igazgatója. A szabadidő sem maradhatott ki, délben strandolhattak a helyi termálfürdőben, miután délután terepszemlért tartottak, ahol a tóról képek is készültek. A gyerekek ebből az összegyűjtött anyagból egy kiadványt kellett szerkesztenek, valamint a projekt keretében kisfilm is készült a Csíkos-tóról, ami bemutatta ennek a különleges ingólapnak növény- és állatvilágát.

ÁKOS ADRIENN

Százéves a Törekvés

Centenáriumot ünnepelt a székelyhídi labdarúgás

Az egykori székelyhídi játékosok nagyon jó mérkőzést játszottak a Nagyvárad Öregfiúk csapata ellen

1 Ifik és öregfiúk játszottak

És a jövő!? Velük kezdődött az ünnepség. Oláh Róbert vezette a városi stadionba a székelyhídi gyerekfocistákat, míg Gurbai Béla a vendég bihariakat, két korosztályban is megmérkőzött a két település. Akárcsak az edzők, úgy a stadionba látogató egykori játékosok és a nézők is egyaránt tudták, hogy itt messze nem a végeredmény a lényeg. Nagyon jó volt látni azt, hogy igenis van utánpótlás az Érmelléken, mindkét oldalon érezhető volt, hogy a labdarúgás igazi csapatát kovácsol gyerekeket. A régiók már átértékelték, itt bizony életre szóló barátságok is köthetnek.

Ha már a régiókról volt szó, a nap egyik fénypontja volt, mikor egykori székelyhídi játékosok léptek pályára a Nagyvárad Öregfiúk ellen, nagyon bátran 2×30 percet bevállalva. Sem a meleg, sem a kor nem nyomta rá bélyegét a mérkőzésre, melyet végül a vendégek nyertek 4-3-ra, a körülményekhez képest nagyon jó iramú és látványos találkozón.

Emlékezés és ünneplés

Végül focisták és szurkolók egyaránt átsétáltak a városi strandra, ahol nótázással egybekötött vacsorával emlékeztek meg az elmúlt száz évről. Természetesen egy perc néma csenddel adóztak azok előtt, akik már nem lehetnek jelen, majd örömmel köszöntötték egymást a régi csapattársak, barátok és vendégek. Béres Csaba, városunk polgármestere mondott ünnepi beszédet. „Ez alatt a száz év alatt voltak szép és kevésbé emlékezetes idények, de az idő múltával úgyis csak a szépre emlékezünk. Az

viszont biztos, hogy településünk lakóinak a tudatában fontos szerepet játszik a csapat, hiszen Székelyhíd sport-szerető polgárai kitaranak az együttes mellett, jobbanrosszban támogatják, buzdítják őket. Így a Töri már a pusztán létével is elősegíti a közösség formálását a település szintjén is” – hangsúlyozta az előljáró.

Boros Péter, a Bihar Megyei Labdarúgó-egyesület főtitkára Radu Bitea elnök ünnepi gondolatait tolmácsolta, majd emléklapokat adott át a székelyhídi futballcsapat elnökének, Erdei Imrénének és Béres Csaba polgármesternek, megköszönve az együttműködést, valamint a megyei labdarúgás fellendítése érdekében véghezvitt munkát és erőfeszítést. „Mindig örömteli, ha egy közösség, jelen esetben egy labdarúgócsapat százéves jubileumának részesei lehetünk, s a dicső múlt előtt tisztelve a reményteljes jövő felé tekinthetünk” – mondta a sportvezető. Minden egykori és jelenlegi játékos „törekvéses” ajándékkal gazdagodott, Erdei Imre adott át a résztvevőknek egy-egy csomagot és emléklapot.

Takács és Papp a legjobbak

Titkos szavazással döntötték el a jelenlévők az elmúlt száz év legjobb Törekvés-játékosát, melyet holtversenyben Takács László és Papp Sándor nyert meg. Az ünnepnap éjszakába nyúló beszélgetésekkel és nótázással végződött, jó volt látni a generációkon átívelő összetartozást. Nem maradt más hátra, mint további sok sikert kívánni a következő száz év generációinak. Isten éltesse, székelyhídi labdarúgás!

JUHÁSZ GYÖRGY

Városunkban az országos sportfavágó-bajnokság

Székelyhídon rendezték meg a sportfavágó-bajnokság országos döntőjét, ahol a székelyhídi Nagy Botond második lett. A július utolsó napján megtartott versenyen az is eldőlt, hogy az új bajnok, az aradi Ionel Marinița fogja képviselni Romániát az októberi világbajnokságon.

Az ország hét legjobb sportfavágója gyűlt össze Székelyhídon július 31-én, a romániai sportfavágók bajnoki döntőjére. A résztvevők hat versenyszámban mérték össze tudásukat: az underhand chop, a stock saw, a standing block chop, a single buck, a springboard, és a mindent eldöntő hot saw elnevezésű körök után pontozták a versenyzőket. A végeredményt a hat kör után összegyűjtött pontok összege adta meg, így az Aradról érkező Ionel Marinița (ké-pünkön) került ki győztesen. Második lett a székelyhídi Nagy Botond, aki a szerencsével állt hadilábon a zárókörben. Balázi Dávid végzett a harmadik helyen, őt követték a sorban Sebastian Ulici, Lucian Baboi, Vadkerti Ede és Balogh József.

A verseny után az is kiderült, hogy Ionel Marinița fogja képvisel-

ni Romániát, október 2–4. között, a Münchenben megrendezendő sportfavágó-világbajnokságon, ahol huszonnégy ország legjobbja gyűl majd össze, és méri össze tudását. Mindezt megelőzi még a Bajnokok kupája elnevezésű verseny, melyet szeptember 12-én rendeznek meg a svájci Brienz városában. Ezen a versenyen az első nyolc legjobb helyezett részt vehet a jövő év májusában megrendezendő világtúrán.

ÉR HANGJA

Határon átívelő asztalitenisz-verseny

Aratási Kupa elnevezéssel határon átívelő asztalitenisz-versenyt szerveztek júliusban a városi termálstrandon az Otthonról Haza rendezvénysorozat keretében. Romániai és magyarországi résztvevőkkel együtt összesen tíz személy mérkőzött meg a Gardó Ferenc visszavonult asztalitenisz-edző szervezte sporteseményen. A pingpongvetélkedő különböző kategóriáinak győztesei: férfiaknál Szabó Sándor (Székelyhíd), veteránoknál Kelemen András (Nyíradony), ifjúsági kategóriában Lengyel Lavinia (Székelyhíd), valamint párosoknál Szabó Sándor és Gardó Ferenc (Székelyhíd). A győztesek oklevélben részesültek, és egy serleget is átvehettek.

SZYÁRTÓ JÓZSEF LÁSZLÓ

Karate minden mennyiségben a termálstrandon

Színes programokkal tarkított karatétábort rendeztek a hegyközszenmiklósi termálstrandon augusztus utolsó előtti hetében. 38 gyerek vett részt a tizenkilencedik alkalommal megtartott eseményen, a legfiatalabb résztvevő ötéves, a „legidősebb” pedig már a huszadik életévét betöltő egyetemista, aki mellesleg az egyik oktató is – tudtuk meg Guba József főszervezőtől, a Székelyhídi Phoenix Sport-egyesület vezetőjétől.

Az edző elmondta, a tábor célja a csapat-szellem kialakítása családias hangulatban az összes gyerek között. Ebbe a „családba” nem csak a karatézók, hanem az íjászok is beletartoznak. Fontos közösen érezniük, milyen sírni, szenvedni, együtt örülni. Mindent együtt csinálnak, amit csak lehet. Nemcsak a testet edzik, de megpróbálják kicsit a lelket is átalakítani. Ennek is köszönhető, hogy vannak, akik már több éve visszajárnak. Van, aki szabadságot is kivett, hogy most is részt tudjon venni ezen az eseményen. Előfordul, hogy a mester-tanítvány kapcsolat barátságáig nemesül.

Edzés, pihenés, edzés

A tábor napi programjának kötött részei voltak, például a napi három edzés: reggel egy kis torna, bemelegítés, majd futással folytatták. Ezt követően jött a kondíciózás vagy rossz idő esetén vízi edzés. A reggeli után félóra-óra sza-

badfoglalkozás, és jöhet a délelőtti edzés, majd ebéd és vacsora után szintén szabadfoglalkozás. A medencét csak felügyelettel és úszósapkában lehetett használni. Az úszósapkának az a célja, hogy könnyen észre lehessen venni a medencében tartózkodó gyerekeket.

Ezekon a programokon kívül olyan, önkéntes tevékenységeket kínáltak a táborozóknak, mint a rajzverseny, szalmafonás, festés, ismerkedés a kovácsolás alapjaival.

A változatos karatétábor napi programjában három edzés is szerepelt

A tábor alatt megrendezik az évi két vizsga egyikét is (a másik Mikulás körül szokott lenni). Ezekon a gyerekek rangfokozatot szerezhetnek, illetve előrébb léphetnek a ranglistán.

A nagy csapat az négy kisebb csapatra oszlik, amelyek számára játékos vetélkedőket szerveznek, elfoglaltságot találnak nekik. Segédkeznek az étkezéseknél, tisztán tartják a tábor területét, programokat szerveznek, fát hordanak. Nem jellemző, hogy fiúk vagy lá-

nyok vannak többen, bár az idén 55–60%-os a szebbik nem aránya.

Önerőből dolgoznak

Állandó gond a támogatók hiánya, ennek következtében a tábor mindig önerőből kell megszervezzék. A pályázási lehetőség nagyon ritka. A szervezők szívből teszik a dolgukat, hogy minél kisebb összegből jöjjön ki a gyerekek, családok számára. Mivel az árak évről-évre nőnek, a több résztvevő gyerekkel rendelkező családoknak megpróbálnak kedvezményeket biztosítani. Ha egy évben elmaradna a tábor az olyan lenne, mintha a karácsony maradna el.

Versenyek és tervek

A járvány miatt két nagy verseny is elmaradt: az egyik a Románia-kupa, a másik pedig a világbajnokság. Az országos bajnokságon is csak három versenyzővel tudtak részt venni. Viszont a három versenyzőből Kovács Dóra tavalyhoz hasonlóan újra ezüstérmes lett, ami nagy szó. Még várnak a csapatok országos versenyére, aminek a megrendezése kétséges, de ha zöld utat kap a bajnokság, akkor szeretnének részt venni rajta. Tehát tervek vannak, dolgozni dolgoznak, már csak a lehetőség kell, hogy a karatézók meg tudják mutatni munkájuk gyümölcsét a világ számára is.

BÉRES IMRE

Civilek érmelléki értékmentése magyarországi támogatással

Sikeresen pályázott három székelyhídi civil szervezet Magyarországi agrárminisztériuma által a határon túliaknak meghirdetett Hungarikum kiírásra. A nyertes szervezetek képviselői Béres Csaba polgármesterrel közösen tartottak sajtótájékoztatót július harmadik hetében a városi múzeumban, ahol megtudtuk, milyen célokat tűztek ki, amelyeket a pályázaton elnyert összegből fognak megvalósítani.

Antal Noémi, a Pro Csokaly Egyesület képviselője a *Régmúlt Csokaly* elnevezésű projektről elmondta, a régi családi kúriákat szeretnék bemutatni a jövő nemzedék számára egy nyolcoldalas kiadvány és tíz, nagyméretű fotót tartalmazó képsorozat által, amelyet a helyi református egyházközség épületében állítanak majd ki.

A Societas Pro Educatione Egyesület részéről Mocsár László ismertette az *Ismerjük meg közösen a Csikos-tavat!* természetvédelmi célú pályázatot. A civil szervezet az Érmellék egyik kincsét, a Csikos-tavat szeretné megővni, és felhívni a figyelmet

az értékére különböző oktatási-nevelési programok és tevékenységek által, több megye érdeklőjeinek közreműködésével.

A Bihar megyei értékek a mi lencsénken keresztül projekt nyolc bihari műemlékvédelmi értéket örökítenek meg és mutatnak be egy-egy kisfilm, valamint egy hatezer példányban megjelenő, nyolcoldalas kiadvány formájában – fejtette ki az Érmelléki Turizmusfejlesztő Egyesület nevében Fekete Katalin. A pályázat a következő nyolc értéket fedi le: a bályoki Károlyi–Degenfeld-kastély, a belényesszentmiklósi csonka templomtorony, a bihardiószegi Kossuth-szobor, a biharvajdai, albisi és mezőtelegi református templom, a révi fehér népi kerámia, valamint a székelyhídi Csikos-tó ingólap.

Ezek az eredmények is arról árulkodnak, hogy városunkban aktív civil élet zajlik, 2008 óta több mint tíz civil szervezet jött létre, amelyek jelenleg is aktívan működnek.

SZYÁRTÓ JÓZSEF LÁSZLÓ

Közösen legóztak szülők és óvodások

Együtt játszott és tanult az interaktív legós programzáró napon közel harminc szülő és húsz gyerek a székelyhídi strandon július végén. Füzési Mónika, a rendezvény programkoordinátora elmesélte, hogy a szülő-gyerek csapatok különböző feladatokat oldottak meg, együtt legózhattak, ügyességi játékokon vettek részt, ahonnan mindenki nyertesen ment haza. A legóval való játékos tanulás március elején

kezdődhetett el az óvodás gyerekek számára, miután a projektet szervező Pro Székelyhídi Egyesület *Legóvár kis felfedezői* elnevezésű pályázatát sikeresen bíralták el. Ennek nyomán az óvoda utolsó napjait különböző foglalkozásokat tartottak az óvónők minden héten két alkalommal, hogy megismerjék a legót a gyerekekkel. A kellek nagy részét korábbi pályázatokból szereztek be, így már azok

a rendelkezésükre álltak, illetve még egy legókészletet sikerült vásárolni a nyertes pályázati alpból. A július végén megtartott legós interaktív nap ennek a projektnek a zárórészvénye volt, amit a szülők és a gyerekek egyaránt élveztek.

A legóprogramot a székelyhídi helyhatóság és a magyarországi Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatta.

ÁKOS ADRIENN

Sportprojekteken ötleteltek a fiatalok

Ifjúsági csereprogram zajlott észak-macedóniai, magyarországi és romániai fiatalok részvételével sport- és vállalkozásindítás témában Székelyhídon, július végén. A három országot felölelő, *Kezdjük sportvállalkozásokba a gazdasági fellendülés érdekében* elnevezésű Erasmus Plus projekt fő célja az volt, hogy a résztvevők megismerhessék egymás sportvállalkozási kultúráját, illetve olyan ismereteket szerezhessenek, amelyek alapvetőek egy üzleti terv kidolgozásában. A hétnapos program során a Székelyhídi Sasok Sportklub szervezői csapata arra is törekedett, hogy olyan készségek elsajátítását tegye lehetővé, amelyek emelik a fiatalok munkaerőpiaci elhelyezkedésének esélyét. Míg az első napon a résztvevők betekintést nyerhettek az időbeosztásba és a projekt sajátoságaiba, ismerkedhettek a várossal, egymással, a második napon már elkezdődtek a szakmai tevékenységek. A fiatalokból álló csapatok ek-

kor mutatták be a sportvállalkozói szféra országokra jellemző sajátosságait, majd megoszthatták a helyi sikertörténeteket is e téren. Az üzleti terv elkészítésének megkezdése előtt a résztvevők az általuk összeállított kérdőív segítségével, a helyiek körében mérték fel a helyi sportolási igényeket. Úgynevezett SWOT-analízist is készítettek annak érdekében, hogy felderítsék, milyen erős és gyenge pontjai, lehetőségei és veszélyei vannak egy lehetséges sportvállalkozás beindításának városunkban. A terv összeállítása nem okozott gondot a három csapat számára, kreatív ötletekkel és sok esetben már a program előtt az egyetemi tanulmányaik során megszerzett szak tudással fogtak hozzá a munkához. Az üzleti terveket Kiss Sándor Elek, a Romániai Vállalkozásokért Egyesület alapító tagja értékelte. Véleménye szerint a legmegvalósíthatóbb üzleti terv a *Squash Box* elnevezésű üzleti terv volt, amely a

fallabdajáték modernebb változata, hiszen a labdával nem egy falat, hanem az interaktív képernyőt célozhatunk meg. A képzeletbeli dobogó második fokán álló csapat a terv merészségeért érte el ezt a helyezést, a *Hiper-szuper Székelyhídi Vízipark* elnevezésű projektért, amely keretében a szórakozást a csúszdák, vízi játszótérek, úszómedencék sokasága biztosítaná. A harmadik helyezett csapat terve *sportkomplexum* létrehozásáról szólt, ahol kinti és benti sportolási lehetőségek várnak az érdeklődőket, a sokoldalúságot pedig a mozgatható pályaelemek (palánk, kapu stb.) biztosítják.

A programnapok alatt a résztvevőknek sportolni is volt lehetőségük, a fiatalok főként a labdajátékokat részesítették előnyben. Esténként a kultúráé volt a főszerep, a nemzeti csapatok videóvetítések, kvízek, táncok révén mutatták be országaikat, kultúrájukat egymásnak.

ÉR HANGJA

Székelyhíd harmadik a takarítási bajnokságon

Városunk harmadik lett a Bihar megyében lezajlott *Öko-kihívás* elnevezésű júniusi takarítási versenyen. Összesen 1755 tonna újrahasznosítható hulladék gyűlt össze száz közigazgatási egység által szervezett kétszáz takarítási akcióban, a kampányhoz 44 partnerszervezet is csatlakozott, egyházközségek, közintézmények, baráti társaságok, civilek, üzletemberek, cégek, a tanfelügyelőség, iskolák stb. A Bihar Megyei Tanács és az Ecolect Fejlesztési Egyesület bajnokságának nyerteséit július elején adták át az érintetteknek.

Székelyhíd részéről Aszalós Tímea, a polgármesteri hivatal környezetvédelmi referense vette át a díjat (*képkönyv*). Rajtuk kívül a következő RMDSZ-es vezetésű helyhatóságok nyertek: Bihar és Érszalacs (I. hely), Érbogyoszló és Szentjobb (II. hely), Nagyszalonta (III. hely), részükre a helyi polgármesterek – Szilágyi Zoltán (Bihar), Horváth Béla (Szalacs), Kócza István (Érbogyoszló), Zatykó Jácint (Szentjobb) és Török László (Nagyszalonta) – kapták meg az elismerést.

ÉR HANGJA

Véget ért a facilitátorképzés

Sikeresen vizsgázott és diplomát kapott az a tizenkét személy, aki augusztus második hetében részt vett a facilitátorképzésen. A folyamatsegítő szakemberjelöltek először elméleti tudásukról adtak számot írásbeli felmérésben. Majd a gyakorlatban is bemutatták lecke-terveiket, amely a kommunikációra, toleranciára és esélyegyenlőségre helyezte a hangsúlyt.

A vizsgának a Nagykovácsy I. Számú Technológiai Líceum biztosított helyszínt. Az Ér Hangja Egyesület szervezte *Székelyhíd városában élő romák számára nyújtott oktatási és egészségügyi szolgáltatások minőségének javítása* elnevezésű projekt a Romániai Szociális Fejlesztési Alap (FRDS), a Bihar Megyei Szociális Felügyeleti és Kifizetési Ügynökség (AJPIS), a munkaügyi minisztérium, valamint az Európai Gazdasági Térség és a Norvég Alap 2014–2021 közötti időszakra vonatkozó támogatása által valósulhatott meg.

SZ. J. L.

Kiállították a nyertes fotókat

Megtekinthetőek az *Érmellék műemlékei* elnevezésű fotópályázatra készült válogatott alkotások mintegy fél éven keresztül az új színház épületében. A műemlékvédelmi világnap alkalmából szervezett fotópályázatot még áprilisban hirdette meg a székelyhídi városi könyvtár, de az intézmény költözése miatt csak július végén állították ki a nyertes fotókat. Az alkotásokat Árus Tünde képzőművész, rajztanár, Guba-Kerekes Zsuzsa reklámgrafikus, könyvtáros, illetve Medve Ferenc operatőr, fotográfus értékelte és választotta ki. A közel

húsz jelentkező által beküldött képek közül nyolc munkái láthatóak a kiállításon. A kiértékelésnél nem a kép készítőjén, hanem a tiz alkotáson volt a hangsúly, nemcsak a dokumentáción, hanem a művészi meglátáson is. Tematikáját tekintve a pályázat kötött volt, de a kiállított képek között Székelyhíd mellett Érmellék más településeinek műemlékeit is megörökítették a pályázók. A fotópályázat és a kiállítás az épített műemlékeink megőrzését szolgálta, és figyelemfelhívás volt azok megőrzésére.

SZ. J. L.

